

از کشورهایی که با آنها مشکل نداریم وارد کنیم.

منتها ما یک خودباوری در شرکت ملی گاز ایجاد کردیم حتی اگر مثلاً وارد می‌کنیم این واردات ۱۰ برابر نیاز اتفاق می‌افتد و فردا در انبارها می‌توانیم نگه داریم.

بعد ما همین ماده را بومی می‌کنیم. شاید بحث اجبار نباشد. یک مقدار بسته به خودباوری و اتحاد است. یک بخشی هم شاید بگوییم اجبار است.

اینکه دیگر قطعه نیست و باید برای تولید داخلی اقدام کنیم.

منتها تأمین از بیرون به این معنی نیست که ما دست روی دست بگذاریم و تماشا کنیم و از شرکت دانش‌بنیان حمایت نکنیم، بلکه ریسک‌های آن را هم می‌پذیریم.

در کل زنجیره ارزش گاز همکاری‌های خوبی انجام می‌شود، بنابر این شاید کلمه اجبار برای ما صادق نباشد کما اینکه در سال‌های مختلف هم تحریم بودیم ولی توقف تولید نداشتیم.

ما برای آن ۲۰ درصد با همین پول ۲ هزار و ۵۰۰ میلیارد تومانی که الان داریم، برنامه‌ریزی می‌کنیم. از لحاظ عملیات، حداکثر ما تا

نظام رتبه‌بندی را ایجاد کنیم که شما خروجی‌های زیادی از شرکت‌های دانش‌بنیان داشته باشید.

عمدتاً ما فعالیت‌هایی که داریم انجام می‌دهیم، فعالیت‌های دانش‌بنیان است چون قبل از آن می‌شود پیمانکاری.

بالتر از ۷۰ یا ۷۵ درصد از زنجیره ارزشمان کاملاً بومی است و به همین دلیل دانش‌بنیان را در این قالب قرار نمی‌دهیم.

یک زمانی دانش‌بنیان‌هایی وجود داشتند که فعالیت بومی می‌کردند، الان می‌شود پیمانکاری که نظام رتبه‌بندی هم دارد.

برای حوزه دانش‌بنیانی که تا حالا رزومه‌ای از خود به جای نگذاشته است و می‌خواهد با ما همکاری کند، قاعدتاً باید اول میزان توانایی آن را ببینیم تا بتوانیم آن را رتبه‌بندی کنیم.

دریخش گاز و تأمین قطعات از محل واردات تا چه میزان برای جلوگیری از واردات با دانش‌بنیان‌ها همکاری می‌کنید؟

بحث اجبار خیلی مطرح نیست چون ما یکسری از قطعاتمان را شاید با اینکه قیمت‌ها کم نیست بتوانیم

فرض کنید آن پول رفت و اشکالی هم ندارد ما باید بدانیم که این کار در شرکت‌های دانش‌بنیان اتفاق نمی‌افتد نمی‌توانیم فرایند تولیدمان را تحویل شرکت دانش‌بنیان بدهیم، به همین دلیل تولید گاز از ساعت صفر شروع می‌شود و از ساعت صفر به بعد ادامه دارد

ویژه‌نامه
صنعت نفت
«دانش بنیان»

ایران

اردیبهشت ۱۴۰۲